

11. Jakub Istí dostává prvorozenecké požehnání

Izák chtěl před svou smrtí udělit Ezauovi požehnání, které patřilo prvorozenému synu. Mladší Jakub obelstil slepého otce. Vydával se za Ezaua, a tak dostal prvorozenecké požehnání on.

Izák byl velmi starý, slabý a neviděl už na krok – oslepl. Každým dnem to vypadalo, že brzy zemře, Ležel na lůžku ve svém stanu. Řekl si: „Jistě brzy umřu! Kdopak bude bydlet v mém stanu a stane se hlavou rodiny, kdo se postará o všechna zvířata, co mám, a komu dám vzácné požehnání? Ezauovi? Ano, Ezauovi, vždyť je prvorozený!“ Nechal si jej proto zavolat a řekl mu: „Můj synu, jsem už starý, a než zemřu, rád bych ti předal to nejvzácnější, co ti právem patří – požehnání. Připrav mi teď mé oblíbené jídlo. Až se najím, požehnám ti otcovským požehnáním.“ Ezau měl správně říct: „Ne, tatínku, mně už toto požehnání nepatří, patří Jakobovi. On musí dostat tvé požehnání, já jsem je vyměnil za hrnec s čočkou.“ Ezau se však nepřiznal. Myslel si: „Co je mi po tom, co jsem komu slíbil? Nikdo o to neví. Určitě mi to projde. Já chci být hlavou rodiny, dostat velkou část majetku po otci a chci k tomu mít otcovo požehnání.“ Odešel proto do polí, aby tam ulovil něco k jídlu.

Rozhovor Izáka s Ezauem o požehnání slyšela Rebeka (maminka Ezaua a Jakuba). Utíkala za Jakobem. „Musíme vymyslet nějakou lest,“ řekla, „abys dostal vzácné požehnání. Musíš se ale chovat a mluvit jako Ezau! Tvůj otec je slepý, určitě nic nepozná.“ Jakobovi se do toho moc nechtělo. „Jakubova maminka si však hned věděla rady. Když bylo jídlo připravené a vonělo široko daleko, přivázala na Jakobovy ruce a krk chlupatou kůži z kůzlat a oblékla mu Ezauovy sváteční šaty. Takto upravený pak přistoupil k otcovu lůžku. Izák nic nepoznal. Když totiž chytil Jakuba za ruku, která byla chlupatá, usoudil, že je to určitě starší Ezau. Po jídle si pak Jakub klekl před Izáka. Ten mu položil obě ruce na hlavu a požehnal mu. Modlil se nad ním: „Kéž ti Hospodin pomáhá, abys měl hojnou úrodu na poli, ať se ti klanějí všichni lidé z okolních zemí a slouží ti tví bratři.“ Když Jakub dostal od svého tatínka vzácné požehnání, rychle odešel, aby se nesetkal s bratrem Ezauem, kterého právě podvedl.

Úkol:

Na závěr každé mše svaté dostávají všichni lidé požehnání. Děti si ještě chodí za knězem pro „křížek“, což je také požehnání. Co se při tomto požehnání děje? Kněz při něm lidem a dětem vyprošuje: „Ať ti Bůh žehná

a provází tě ve tvém životě.“ Požehnání si v některých rodinách udělují navzájem. Například rodiče dávají požehnání dětem před spaním, nebo když někdo z nich odchází z domu. Rodiče tak dětem a sobě navzájem vyprošují ochranu Pána Boha, sílu do všeho, co budou dělat, odvahu říkat pokušením „ne, to dělat nebudu“.